

Четвъртък, 5 юни 2008 г.

69. Подчертава във връзка с това, че следва да се обърне особено внимание на наблюдението на управлението на граждански кризи, при които се обединяват различни отговорности на Съвета, Комисията и държавите-членки, за да се гарантира оптимална ефективност и координация;

70. Признава полезността на съвместните консултативни срещи на бюрата на Комисията по външни работи и Комисията по бюджети и председателя на КПС, предвидени в посоченото по-горе Междунституционално споразумение от 17 май 2006 г.; същевременно подкрепя идеята за това председателите и/или докладчиците на парламентарните комисии, отговарящи за външната дейност, да вземат участие в дейността на новия комитет за съгласуване на новата бюджетна процедура, ако се прецени, че съществува такава необходимост в контекста на годишната процедура;

71. Изисква в духа на споменатото Междунституционално споразумение от 17 май 2006 г., което предвижда структуриран диалог между Съвета и Парламента, Съветът да информира Парламента преди приемането на всяко решение, предвиждащо разход за ОВППС;

72. Счита общата сума от 1 740 млн. евро, предвидена за ОВППС за периода от 2007 г. до 2013 г., за недостатъчна за постигане на амбициозните и специфични цели на ЕС като глобален фактор, като признава, че финансирането на ОВППС, договорено за 2008 г. и възлизащо на 285 млн. евро, представлява важна стъпка напред в сравнение със средствата, отделени за тази цел по-рано (и увеличение от 125 млн. евро спрямо 2007 г.); подчертава, че това увеличение следва да бъде съпроводено от засилване на мерките за парламентарен контрол и подобряване на сътрудничеството от страна на Съвета;

73. Ще представи специални предложения относно финансирането и бюджетния контрол на ЕСВД в рамките на предстоящия си доклад по този въпрос;

*

* *

74. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета и на Комисията, както и на правителствата и парламентите на държавите-членки, генералния секретар на ООН, генералния секретар на НАТО и председателя на Парламентарната асамблея на Съвета на Европа.

Европейската стратегия за сигурност и Европейската политика за сигурност и отбрана (ЕПСО)

P6_TA(2008)0255

Резолюция на Европейския парламент от 5 юни 2008 г. относно изпълнението на Европейската стратегия за сигурност и Европейската политика за сигурност и отбрана (ЕПСО) (2008/2003(INI))

(2009/C 285 E/04)

Европейският парламент,

- като взе предвид Европейската стратегия за сигурност, приета от Европейския съвет на 12 декември 2003 г.,
- като взе предвид Договора от Лисабон, подписан в Лисабон на 13 декември 2007 г.,
- като взе предвид заключенията на Председателството на Европейския съвет от 14 декември 2007 г.,
- като взе предвид докладите относно Европейската политика за сигурност и отбрана (ЕПСО) на Председателството на Съвета от 18 юни и 10 декември 2007 г.,

Четвъртък, 5 юни 2008 г.

- като взе предвид срещата на министрите на отбраната и министрите за развитието на държавите-членки на ЕС, проведена в рамките на Съвета на 19—20 ноември 2007 г.,
 - като взе предвид заключенията относно сигурността и развитието и заключенията относно ЕПСО на Съвета от 19—20 ноември 2007 г.,
 - като взе предвид Мадридския доклад на групата за проучване на сигурността на хората от 8 ноември 2007 г.,
 - като взе предвид своята резолюция от 14 април 2005 г. относно Европейската стратегия за сигурност (ЕСС) ⁽¹⁾,
 - като взе предвид своята резолюция от 16 ноември 2006 г. относно изпълнението на Европейската стратегия за сигурност в контекста на ЕПСО ⁽²⁾,
 - като взе предвид съвместната стратегия ЕС—Африка, приета в Лисабон на 9 декември 2007 г., и назначаването на генерал Pierre-Michel Joana за специален съветник на Върховния представител на ЕС за африканските мироопазващи сили от 1 март 2008 г.,
 - като взе предвид своята резолюция от 27 септември 2007 г. относно операцията по ЕПСО в Чад и Централноафриканската република ⁽³⁾,
 - като взе предвид член 45 от своя правилник,
 - като взе предвид доклада на Комисията по външни работи (А6-0186/2008),
- А. като има предвид, че през 2007 г. и в началото на 2008 г. Съветът взе важни оперативни решения в областта на ЕПСО и изпълнението на Европейската стратегия за сигурност, включително:
- а. начало на полицейска мисия по ЕС в Афганистан (EUPOL Афганистан);
 - б. решение за стартиране на военна операция на ЕС в Чад и Централноафриканската република (EUFOR Tchad/RCA);
 - в. прегрупиране и намаляване на военните части на EUFOR Althea в Босна;
 - г. подготовка за гражданска мисия на ЕС в Косово (EULEX Kosovo);
 - д. подготовка за мисия на ЕС за реформи в сектора на сигурността в Гвинея Бисау (EUSEC Guinea-Bissau);
- Б. като има предвид, че през 2007 г. и в началото на 2008 г. бяха постигнати нови успехи в областта на възможностите на ЕПСО и изпълнението на Европейската стратегия за сигурност, включително:
- а. приемане на нова Гражданска приоритетна цел 2010;
 - б. създаване на граждански капацитет за планиране и провеждане (CPPC) в рамките на секретариата на Съвета;
 - в. постигане на оперативна способност на Оперативния център на ЕС;
 - г. постигане на пълна оперативна способност за бързо и едновременно започване на две военни операции по ЕПСО с използване на бойни групи;

⁽¹⁾ ОВ С 33 Е, 9.2.2006 г., стр. 580.

⁽²⁾ ОВ С 314 Е, 21.12.2006 г., стр. 334.

⁽³⁾ Приети текстове, P6_TA(2007)0419.

Четвъртък, 5 юни 2008 г.

- В. като има предвид, че през 2007 г. и в началото на 2008 г. продължиха да се наблюдават и недостатъци в областта на ЕПСО и изпълнението на Европейската стратегия за сигурност, включително:
- а. липсата на Европейски граждански мирен корпус, за който Европейският парламент настоява от 2000 г., както и на сили за гражданска защита и хуманитарна помощ, за каквито се споменава в множество документи на Съвета и на Комисията след бедствието, причинено от цунами през 2004 г.;
 - б. забавяне на доставките и все по-високи цени на така необходимия транспорт за дълги разстояния, а именно военния транспортен самолет Airbus A400M;
 - в. дисбаланс в приноса на държавите-членки по отношение на осигуряване на участници в мисии по ЕПСО, който ограничава възможностите на ЕС за справяне с кризи;
 - г. трудности в набирането на достатъчно полицейски служители за мисията в Афганистан поради проблемите на сигурността и липсата на перспективи за професионално развитие след завръщането им;
 - д. забавяне стартирането на мисията EUFOR Tchad/RCA поради неуспех на конференциите за набиране на военни части, и по-специално липсата на хеликоптери;
 - е. все още неподписаните технически споразумения между ЕС и НАТО относно координирането на Международните сили за сигурност (KFOR) и евентуална бъдеща мисия по ЕПСО в Косово, както и в Афганистан между EUPOL и ISAF поради несъгласието на Турция;
- Г. като има предвид, че от Договора от Лисабон следват сериозни промени в областта на ЕПСО;
- Д. като има предвид, че е необходимо да продължат усилията за избягване на дублирането и за увеличаване на оперативната съвместимост в рамките на ЕС и като има предвид, че икономически най-целесъобразният начин за това е чрез споделяне и обединяване на средствата за отбрана, за да се увеличи максимално способността на Европа за отбрана;
1. Потвърждава отново заключенията на предишните резолюции на ЕП относно ЕСС и ЕПСО;

Договорът от Лисабон

2. Приветства подписването на Договора от Лисабон, който ще доведе до сериозни промени в областта на ЕПСО, в частност чрез засилване службата на Върховния представител, създаване на Европейска служба за външна дейност и въвеждане на член относно взаимната помощ при отбрана, клауза за солидарност, постоянно структурирано сътрудничество в областта на отбраната и разширяване на „задачите от Петербург“; изразява надежда, че процесът на ратификация ще приключи успешно и навреме във всички държави-членки; поздравява онези държави-членки, които вече са ратифицирали Договора от Лисабон; изтъква, че Парламентът ще изпълнява отговорностите си по настоящия договор и отблизо ще следи за изпълнението на всякакви промени;
3. Призовава съответните държави-членки да проучат възможностите и евентуалното въздействие от привеждането към постоянно структурирано сътрудничество, в съответствие с предвиденото в Договора от Лисабон, на съществуващите многонационални сили, като Eurocorps, Eurofor, Евромарфор, Европейските жандармерийски сили, Испано-италианското амфибийно съединение, Европейската въздушна групировка, Европейския координационен център за въздушен транспорт в Eindhoven, Многонационалния координационен център за морски транспорт в Атина, както и всички военни части и структури, които имат отношение към операциите по ЕПСО;

Оценяване и допълване на Европейската стратегия за сигурност

4. Приканва върховния представител да оцени в бяла книга постигнатия напредък и евентуалните недостатъци в изпълнението на Европейската стратегия за сигурност от 2003 г. насам, включително поуките от операциите по ЕПСО; връзката между външното и вътрешното измерение на сигурността (борбата срещу тероризма); защитата на границите и жизненоважната инфраструктура, включително защитата от кибер-атаки; сигурността на енергийните доставки като предизвикателство пред гражданските, икономическите, техническите и дипломатическите усилия; неразрешените регионални спорове в съседни на ЕС страни, например в Приднестровието, Абхазия, Осетия и Нагорни Карабах; хуманитарните предизвикателства и предизвикателствата пред сигурността в африканския континент и последиците от изменението на климата и природните

Четвъртък, 5 юни 2008 г.

бедствия за гражданската защита и сигурността на хората, както и разпространението на оръжия за масово унищожение; освен това го приканва да прецени дали тези заплахи, рискове и предизвикателства имат пряко отношение към едно широко разбиране за европейска сигурност или просто имат измерение, свързано със сигурността;

5. Призовава върховния представител да включи в бялата книга предложения за подобряване и допълване на Европейската стратегия за сигурност, като например дефиниране на общи европейски интереси в областта на сигурността и критерии за започване на мисии по ЕПСО; също така го призовава да определи нови цели за гражданския и военния капацитет (включително структури за командване и контрол, както и за транспортиране на всички европейски участници в управление на кризи по линия на ЕПСО и за хуманитарна помощ при бедствия) и да обмисли последиците от Договора от Лисабон за ЕПСО и предложения за ново партньорство между ЕС и НАТО;

6. Също така призовава върховния представител да разгледа въпроса за „възраженията“ в бялата книга; въпреки че това е въпрос на национален суверенитет за всяка държава-членка, счита, че те следва да се хармонизират, за да се защити безопасността на войските на различните държави-членки, разположени на терена;

7. На мнение е, че подобна бяла книга следва да бъде в основата на по-широк политически дебат, воден публично, главно защото Европейската стратегия за сигурност определя основните ценности и цели на Съюза и илюстрира какво означава той; подчертава, че бъдещото оценяване на Европейската стратегия за сигурност трябва да се проведе при по-голяма демократична отчетност и следователно да се извърши при консултации с всички институции на ЕС, включително Европейския парламент и националните парламенти;

Пряк диалог по въпросите на сигурността с администрацията на САЩ и Канада

8. Подчертава, че НАТО е трансатлантическият форум, в който проблемите на сигурността следва да се решават от повечето държави-членки на ЕС, САЩ и Канада; въпреки това насърчава Съвета и Върховния представител да поемат инициативи за пряк диалог по въпросите на сигурността със следващата администрация на САЩ и с канадското правителство в области, в които ЕС има правомощия; предлага такъв диалог да се съсредоточи върху конкретни въпроси, като например повишаване на доверието в ценностите на Запада в борбата срещу тероризма и стабилизацията и възстановяването;

Гражданско управление на кризи и гражданска защита

9. Приветства новата Гражданска приоритетна цел 2010 с начало 1 януари 2008 г., която отчита поуките от предишни граждански мисии по ЕПСО;

10. Приветства учредяването на граждански капацитет за планиране и провеждане (СРПС) в рамките на секретариата на Съвета, който ще служи за граждански еквивалент на оперативен щаб на ЕС и ще осигурява поддръжка и помощ при планирането и реализирането на граждански мисии на ЕС, така че те да са под гражданско командване; призовава този баланс да бъде отразен в ролята и административната структура на Гражданско-военната клетка;

11. Призовава Съвета и Комисията да разгледат възможностите за по-подходяща организационна среда, като например специализирано звено в рамките на Европейската служба за външна дейност, което да осигури по-последователен и цялостен подход към управлението на граждански кризи, като свърже различните институции и по такъв начин даде възможност за по-добро координиране на вътрешните инструменти на ЕС, както и за сътрудничество между ЕС и външни и неправителствени организации;

12. Изисква от Съвета предвид предишното незадоволително планиране и разгръщане на EUPOL Афганистан да извърши незабавен преглед на вземането на решения, финансирането и разполагането на граждански мисии по линия на ЕПСО и да представи конкретни предложения с цел това положение да не се повтаря в бъдеще;

Четвъртък, 5 юни 2008 г.

13. Признава усилията на държавите-членки да осигурят участници в гражданските мисии по ЕПСО в областта на гражданската защита, мониторинга, подкрепата за специалните представители на ЕС и подкрепата за мисиите; при все това отбелязва, че продължават да се наблюдават недостатъци в сферата на полицията, правовата държава и гражданската администрация; подчертава колко е важно да се осигуряват компетентни и висококвалифицирани участници в мисиите по ЕПСО;
14. Призовава Съвета и Комисията да засилят сътрудничеството си в областта на гражданските мисии по ЕПСО и мисиите по границите на ЕС, където не е ясно разделението на правомощията между двете институции; изразява становището, че предвидената в Договора от Лисабон Европейска служба за външна дейност ще улесни тази задача; въпреки това счита, че все още могат да възникнат конфликти по отношение на правомощията дори при Договора от Лисабон и че поради това са необходими решения на върховния представител;
15. Призовава държавите-членки редовно да правят преглед на наличния персонал за граждански мисии по ЕПСО и да обединят усилията на компетентните си национални органи за изработване на национални планове за действие с оглед на евентуално участие, както в случая с Финландия, включително чрез разработване на процедури за гарантиране на професионалното развитие на участниците в подобни мисии, и съответно раглеждане на Резолюция 1325 (2000) на Съвета за сигурност на ООН относно участието на жени в механизмите за предотвратяване, управление и разрешаване на конфликти; освен това призовава за разработване на специално обучение за защита на деца, съобразено с Насоките на ЕС относно децата и въоръжените конфликти;
16. Счита за важно да се засили гражданската способност за разрешаване на конфликти; затова призовава Съвета и Комисията да учредят Европейски граждански корпус за мир за управление на кризи и предотвратяване на конфликти, за който настоява Европейският парламент;
17. Отбелязва, че ценният инструмент на гражданския екип за реагиране (ГЕР) не се използва и изразява съжаление, че експертите на ГЕР почти без изключения действат поотделно, а не като екип, както е било предвидено и както са били обучени;
18. Приветства Решения на Съвета 2007/779/ЕО, Евратом от 8 ноември 2007 г. за създаване на Механизъм за гражданска защита на Общността ⁽¹⁾ и 2007/162/ЕО, Евратом от 5 март 2007 г. за създаване на нов Финансов инструмент за гражданска защита ⁽²⁾, предвидени да подобрят мобилизирането и координирането на помощта за гражданска защита в случай на извънредни ситуации в или извън ЕС;

Сигурността на хората и аспектът „сигурност“ в политиката за развитие

19. Припомня на Съвета отговорността му по силата на международното право да гарантира, че целият граждански и военен личен състав е напълно обучен в съответствие с международните хуманитарни стандарти и че се разглеждат и разработват подходящи указания, за да се гарантира уважение към местното население, култура и традиции, свързани с половете;
20. Припомня значението на правата на човека и на равнопоставеността на половете и призовава за номиниране на повече жени кандидати за висши управленски постове за ОВППСИ ЕПСО, включително за постовете специални представители на ЕС, както и изобщо за операциите по ЕПСО;
21. Призовава държавите-членки да продължат да работят за международна забрана на касетъчните боеприпаси, да продължат работата по откриване и унищожаване на невзривени устройства, да предоставят финансова и техническа помощ на засегнатите страни и да продължат да работят за приключване на продължаващите преговори за засилване на забраната в световен мащаб на противопехотни мини, за забрана в световен мащаб на оръжие с уран и за контролиране в световен мащаб на трансферите на конвенционално оръжие; в тази връзка счита за смущаващо обстоятелството, че въпреки че през 2008 г. се отбелязва десетата годишнина от Кодекса на ЕС за поведение при трансфер на оръжие, той все още не е законно обвързващ и изглежда, че продължава безпрепятствено неконтролираният износ на оръжие дори за правителствата на страни, където ЕС започва или обмисля да започне операция по ЕПСО; освен това отбелязва опасността от прехвърляне на оръжия от ЕС към трети страни през някои държави-членки с недостатъчно строг контрол върху износа и/или чрез безотговорна употреба на международния сертификат за внос; затова подчертава, че е важно всички държави-членки да прилагат най-високи стандарти по отношение на контрола върху износа на оръжие, за да не може оръжие от ЕС да стане причина за конфликти;

⁽¹⁾ ОВ L 314, 1.12.2007 г., стр. 9.

⁽²⁾ ОВ L 71, 10.3.2007 г., стр. 9.

Четвъртък, 5 юни 2008 г.

22. Потвърждава загрижеността си за продължаващото разпространение на малки оръжия и леко въоръжение (МОЛВ), които пораждаят ненужно човешко страдание, засилват въоръжените конфликти и нестабилността, улесняват тероризма, подриват устойчивото развитие, доброто управление и правовата държава и допринасят за сериозни нарушения на правата на човека и международното хуманитарно право; изразява становището, че подходящото интегриране на намаляването на МОЛВ и контролните стратегии трябва да стане неразделна част от международните програми, предназначени за предотвратяване на конфликти и следовено възстановяване на мира; призовава държавите-членки, Съвета и Комисията да убедят правителствата да приемат задължителния характер на контрола върху МОЛВ (включително сключването на сделки и осъществяването на трансфери) чрез приемането на международно, регионално и национално законодателство;

23. Подчертава необходимостта Европейският съюз да поеме инициативата за засилване на международния режим за контрол на въоръжаването и по този начин да допринесе за укрепване на ефективна многостранност в рамките на международния ред; отбелязва освен това съгласуването на усилията за обвързване на аспектите на неразпространение на ядрени оръжия в рамките на Европейската политиката на добросъседство с аспектите на общата стратегическа цел за изграждане на сигурност в съседните на Съюза страни;

24. Изразява мнение, че разоръжаването, демобилизацията и реинтеграцията следва да бъдат неразделна част от операциите по ЕПСО и призовава Съвета по целесъобразност да включи в мандата на операциите по ЕПСО унищожаването или безопасното съхранение на изведени от употреба оръжия и да избегне незаконното им прехвърляне след поуката от опита на Многонационалните сили за стабилизиране на НАТО (NATO SFOR/EUFOR) Althea в Босна;

25. Приветства първата обща среща на министрите на отбраната и на министрите за развитието на държавите-членки на ЕС на 19 ноември 2007 г., която е важна крачка към преразглеждане на проблемите на развиващите се страни, и засилва последователността и съгласуваността на краткосрочните действия на ЕС по отношение на сигурността и дългосрочните дейности за развитие спрямо съответните страни; също така приветства заключенията на Съвета относно сигурността и развитието от 19 ноември 2007 г. и особено поставеното в тях ударение върху анализа на конфликтите и чувствителността към конфликти и насърчава Съвета и Комисията да приложат в действие тези заключения;

26. Изразява становището, че 40-ата годишнина от Договора за неразпространение на ядреното оръжие (ДНЯО) на 1 юли 2008 г. трябва да се разглежда като възможност за ЕС да наблегне върху необходимостта от ядрено разоръжаване в своята Стратегия относно оръжията за масово унищожение и предвид комисииите за подготовка на предстоящата конференция за преглед на ДНЯО; повтаря мнението си, че това включва необходимостта „признатите“ ядрени сили да представят инициативи за разоръжаване, да превърнат Европа в зона, свободна от ядрено оръжие, и да подпишат световна конвенция за забрана на ядреното оръжие;

Ролята на дипломатията на ЕС по отношение на иранската ядрена програма

27. Подчертава водещата роля на дипломатията на ЕС по отношение на иранската ядрена програма, включваща не само върховния представител, който говори от името на ЕС и на ЕС-3 — Франция, Германия и Обединеното кралство, но също така и САЩ, Русия и Китай, които внасят различни интереси и подходи в преследването на една обща цел; отново потвърждава, че рисковете за разпространение, свързани с иранската ядрена програма, продължават да създават сериозна загриженост за ЕС и международната общност; в тази връзка подчертава резолюцията си от 31 януари 2008 г. относно Иран⁽¹⁾ и подкрепя Резолюция 1803 (2008) на Съвета за сигурност на ООН от 3 март 2008 г., както и предложението, отправено към Иран от ЕС-3 и САЩ, Русия и Китай, относно използването на ядрената енергия за мирни цели, политическо и икономическо сътрудничество, енергийно партньорство, селско стопанство, околна среда и инфраструктура, гражданско въздухоплаване и сътрудничество за развитие в областта на икономическата, социалната и хуманитарната помощ;

Транспорт, комуникации и разузнаване

28. Изразява съжаление за забавянето на доставките и все по-високите цени на самолета за дълги разстояния А400М и за липсата на достъпни и действащи хеликоптери за транспорт на къси разстояния;

⁽¹⁾ Приети текстове, P6_TA(2008)0031.

Четвъртък, 5 юни 2008 г.

29. Подкрепя работата за стратегически транспорт на Европейската агенция по отбраната (ЕАО) и призовава държавите-членки да правят повече, за да се компенсират недостатъците; приветства такива временни мерки като SALIS (Strategic Air Lift Interim Solutions) и насърчава разработването на действаща концепция за обединяване на капацитетите;
30. Приветства предложението на Обединеното кралство за споделяне на информацията относно наличността на хеликоптери за мисии на ЕС с цел по-добро координиране на наличността;
31. Приветства френско-германския проект за тежки хеликоптери, но също така отчита сложните причини за недостига на достъпни и действащи хеликоптери, свързани главно с високата цена на летателните часове и с поддръжката; приканва Съвета да проучи близките възможности за покриване на дефицита чрез съвместни действия или чрез подкрепа за държавите-членки в обновяването и подобряването на хеликоптерите руско производство, както и чрез създаване на тренировъчен център за хеликоптери; отново повтаря, че по принцип не нивото на разходите за отбрана е една от главните пречки пред модернизиранието и трансформирането на европейските сили с цел да могат да се справят ефективно с предизвикателствата на XXI век по отношение на сигурността, а по-скоро липсата на сътрудничество, отсъствието на ясно разделение на труда и специализация, както и дублирането и фрагментирането в производството и доставките на оръжие, които увеличават риска от оперативна несъвместимост между армиите; при все това призовава държавите-членки да предвидят увеличение на разходите за отбрана, по-конкретно за да могат да се сдобият с хеликоптери и да ги използват ефективно;
32. Призовава Съвета и Комисията да информират редовно Парламента за осъществяваните инициативи за справяне с пропуските в капацитета в ключови области като хеликоптери и медицинско оборудване, както и да представят съвместни финансови предложения за гарантиране достъп до този капацитет както за цели от хуманитарно естество, така и в рамките на ЕПСО;
33. Приветства проекта на ЕАО за софтуерно радио, което притежава потенциала да подобри комуникацията между граждански и военни органи при извънредни ситуации;
34. Призовава държавите-членки да засилят обмена на разузнавателна информация чрез Съвместния ситуационен център на ЕС; вярва, че трябва да се отчитат специални мерки относно нови, невключени в Европейската стратегия за сигурност заплахи, като сигурността на енергийните доставки и последиците за сигурността от изменението на климата;

Военен капацитет

35. Изразява становище, че бойните групи са инструмент, който помага на държавите-членки да трансформират въоръжените си сили, да засилят оперативната съвместимост и да изработят обща стратегическа култура на отбраната; отбелязва, че бойните групи все още не са били използвани, което се дължи, *inter alia*, на тясно дефинираните условия за разполагането им и изразява съжаление от факта, че поради това настоящото разбиране за бойни групи не разрешава проблема с набирането на военни сили при конкретни операции; изразява становището, че за да се избегне разхищението, свързано с припокриване на изграждането на военни структури, е необходимо спешно изясняване;
36. Отчита обстоятелството, че набирането на военни сили е главно въпрос на политическа воля и съвместна оценка; призовава Съвета да разгледа възможности за подобряване набирането на военни сили, например чрез доразвиване на разбирането за бойни групи и създаване на по-голям постоянен общоевропейски специален отряд или чрез по-обхванат преглед на съществуващия капацитет в рамките на приоритетната цел, за да е възможно да се набират военни сили достатъчно бързо, за да се отговори на потребностите на конкретната мисия;
37. Призовава за създаване в рамките на Оперативния център на ЕС на постоянен капацитет за планиране и действие, който да води военните операции по ЕПСО;
38. Предлага Eucosgrps да стане постоянна действаща част под обшоевропейско командване и приканва всички държави-членки да участват в нея;

Четвъртък, 5 юни 2008 г.

39. Призовава за все по-нататъшно подобряване на оперативната съвместимост между националните въоръжени сили на държавите-членки на ЕС; изразява съжаление за съществуващите различия в обучението и оборудването между въоръжените сили на държавите-членки и призовава за военна програма „Еразъм“, включваща общо обучение на военния личен състав, който може да бъде изпращан на операции;

40. Припомня, че успехът на операциите по ЕПСО зависи от това, дали военният личен състав е подходящо оборудван и подсигурен; призовава Съвета да разработи общи стандарти за медицинско обслужване и оперативни социални грижи; изразява становището, че подобни общи стандарти и редовният обмен на най-добри практики, координиран например от Генералния щаб на ЕС, биха подпомогнали отделните държави-членки в работата им по изграждане на капацитет и съответно биха им помогнали постоянно да осигуряват капацитет;

41. Изразява съжаление, че ЕАО бе създадена твърде късно, за да спре разработването на три различни национални програми за безпилотен летателен апарат вместо една общоевропейска, като по този начин някои фирми получиха възможност да се заемат с повече от един проект и да ползват няколко пъти парите на данъкоплатците, докато за ЕАО остана единствено да работи по включването на безпилотните летателни апарати в регулираното въздушно пространство; изразява своето предпочитание към един общоевропейски проект за сателити — както за разузнаване, така и за комуникации;

42. Приветства пакета от предложения на Комисията в областта на отбраната, и особено предложенията за директива в областта на доставките за отбраната и за директива относно прехвърлянето на оборудване за отбрана в рамките на Общността; изразява становище, че подобни стъпки са необходими, за да се осигури на националните и общоевропейските военни части възможно най-доброто оперативно съвместимо оборудване;

43. Приветства изявлението на Управителния съвет на ЕАО от 14 май 2007 г. и особено тези, които призовават за намаляване зависимостта от неевропейски източници за ключови технологии в областта на отбраната и подчертават необходимостта от автономност и оперативен суверенитет на ЕС;

Финансиране на ЕПСО — мисии

44. Подчертава, че за нарастващата роля на ЕС, в частност поради гражданските мисии по ЕПСО, е необходим все по-голям бюджет за ОВППС и затова изисква повече и по-своевременна информация от Съвета, за да може Парламентът да подготвя решенията си относно годишния бюджет;

45. Призовава Съвета и Комисията да разработят предложения, които позволяват гъвкави процедури за доставки, подходящи за гражданските мисии по ЕПСО — тъй като те много често изискват бързи решения, които да бъдат разгледани и съгласувани от Парламента, Съвета и Комисията; приветства факта, че неотдавна Комисията отвори програмата си за обучение по обществени поръчки и финансови процедури за персонал от мисиите по ЕПСО;

46. Изразява съжаление за ненужно сложните разпоредби в член 28 от Договора за ЕС във връзка с бързото финансиране на дейности по ЕПСО извън бюджета на ЕС; настоява за пълното прилагане на Междунституционалното споразумение от 17 май 2006 г. между Европейския парламент, Съвета и Комисията относно бюджетната дисциплина и доброто финансово управление⁽¹⁾ и на предвидения в него структуриран диалог между Съвета и Парламента; в по-дългосрочен план призовава механизмът Athena да бъде прехвърлен към бюджета за ОВППС, като се запази гъвкавостта му;

47. Призовава за междинен преглед в рамките на Финансовата перспектива 2007—2013 на съгласуваността и допълването на използваните външни инструменти на ЕС (бюджет за ОВППС, Инструмент за стабилност, Инструмент за сътрудничество за развитие и Инструмент за европейската политика на съседство) за различните — военни и граждански — действия на ЕС за управление на кризи;

⁽¹⁾ ОВ С 139, 14.6.2006 г., стр. 1. Споразумение, последно изменено с Решение 2008/371/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 128, 16.5.2008 г., стр. 8).

Четвъртък, 5 юни 2008 г.

ЕПСО и парламентарният контрол

48. Изтъква, че Европейският парламент чрез контактите си с националните парламенти (Съвет на председателите на комисиите по външни работи, Съвет на председателите на комисиите по отбрана, Парламентарна асамблея на НАТО), както и чрез бъдещото прилагане на Протокола към Договора от Лисабон за ролята на националните парламенти, е законната европейска институция, където следва да се извършва парламентарен надзор, мониторинг и контрол върху ЕПСО;

49. В светлината на новия потенциал в областта на ОВППС и ЕПСО, която ще се превърне в Обща политика за сигурност и отбрана, предоставен от Договора от Лисабон, желае да насърчи по-тясно сътрудничество между съответните комисии на Европейския парламент и на националните парламенти и Парламентарната асамблея на НАТО;

50. Приканва Комитета по политика и сигурност да изработи съвместно с Европейския парламент механизъм за поверителна информация относно възникващи кризи или международни събития, свързани със сигурността, по подобие на съществуващите в няколко национални парламенти на държави-членки на ЕС механизми, който да варира — според степента на поверителност — от закрити заседания на комисии до срещи между Комитета по политика и сигурност и определени за това членове от съответни комисии и подкомисии;

51. Подчертава, че Парламентът и в бъдеще следва да приема препоръки или резолюции преди началото на всяка една операция по ЕПСО (включително изпращането на бойна група) след консултации с националните парламенти, за да е налице позиция на Европейския парламент преди всяка мисия по ЕПСО; изразява мнение, че за да се осигури гъвкавост по време извън парламентарни сесии и когато се прецени, че е необходимо бързо изпращане на войскови части, правилникът за дейността на ЕП следва да се приспособи, така че да дава право на водещата комисия да приеме съответната препоръка или резолюция от името на Парламента;

52. Изисква от Съвета да включи позоваване на приетата от Парламента препоръка или резолюция в съвместното действие, с което оторизира всяка една операция по ЕПСО, и по този начин да покаже, че Съветът се стреми към допълнителна демократична легитимност на външните си дейности чрез решения на Парламента;

Отношения ЕС—НАТО

53. Изказва съжаление за възраженията на Турция против прилагането на стратегическото сътрудничество ЕС—НАТО, базирано на и надхвърлящо споразумението „Берлин—плюс“; загрижен е за техните възможни отрицателни последици за защитата на разположения личен състав на ЕС, а именно EUPOL в Афганистан и мисията EULEX в Косово, и призовава Турция да оттегли тези възражения възможно най-скоро;

54. Изразява становището, че планът на САЩ за разполагане на противоракетна система в Европа в настоящия момент може да възпрепятства международните усилия за разоръжаване; изразява своята загриженост относно преустановяването от страна на Русия на изпълнението на задълженията ѝ по Договора за конвенционалните въоръжени сили в Европа, което предизвиква безпокойство за стратегическото равновесие в Европа; подчертава, че двата въпроса оказват влияние върху сигурността на всички европейски страни и следователно не трябва да са обект на чисто двустранни дискусии между САЩ и отделни европейски страни; призовава Съвета и държавите-членки да създадат съвместно с НАТО рамка за включване на възможно най-голям брой европейски страни в разискванията; приканва Съвета и НАТО да направят оценка на очакваните бъдещи ядрени заплахи от някои страни и на опасността от нова надпревара във въоръжаването в Европа и да предложат подходящо многостранно решение за тях;

55. Счита, че Европейският съюз и НАТО взаимно се подсилват и настоява за тясно сътрудничество между тях;

*

* *

Четвъртък, 5 юни 2008 г.

56. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, Комисията, правителствата и парламентите на държавите-членки, Парламентарната асамблея на НАТО, генералния секретар и заместник генералния секретар на ООН, НАТО, Африканския съюз, ОССЕ, ОИСР и Съвета на Европа.

Предстояща среща на високо равнище ЕС—САЩ на 10 юни 2008 г.

P6_TA(2008)0256

Резолюция на Европейския парламент от 5 юни 2008 г. за предстоящата среща на високо равнище ЕС—САЩ

(2009/С 285 Е/05)

Европейският парламент,

- като взе предвид предишните си резолюции относно трансатлантическите отношения, по-специално двете си резолюции от 1 юни 2006 г. относно подобряването на отношенията между ЕС и САЩ в рамките на Споразумението за трансатлантическо партньорство ⁽¹⁾ и относно трансатлантическите икономически отношения между ЕС и САЩ ⁽²⁾, както и резолюцията си от 25 април 2007 г. относно трансатлантическите отношения ⁽³⁾,
- като взе предвид трансатлантическата декларация относно отношенията между ЕС и САЩ от 1990 г. и новия Трансатлантически дневен ред от 1995 г.,
- като взе предвид декларации на ЕС—САЩ относно борбата срещу тероризма от 26 юни 2004 г. и относно укрепването на взаимното сътрудничество по отношение на неразпространението на ядрено оръжие и борбата с тероризма от 20 юни 2005 г.,
- като взе предвид предстоящата среща на високо равнище между ЕС и САЩ на 10 юни 2008 г. в гр. Бърдо и резултатите от срещата на високо равнище между ЕС и САЩ, проведена на 30 април 2007 г. във Вашингтон,
- като взе предвид съвместните декларации на 63-тия Трансатлантически законодателен диалог от октомври 2007 г. и 64-тия Трансатлантически законодателен диалог от май 2008 г.,
- като взе предвид декларацията от срещата на високо равнище на Северноатлантическия съвет в Букурещ на 3 април 2008 г.,
- като взе предвид своята резолюция от 8 май 2008 г. относно Трансатлантическия икономически съвет ⁽⁴⁾,
- като взе предвид документа на върховния представител и Европейската комисия до Европейския съвет, озаглавен „Изменение на климата и международна сигурност“ (14 март 2008 г.),
- като взе предвид резолюции 1803 (2008 г.), 1696 (2006 г.), 1737 (2006 г.) и 1747 (2007 г.) на Съвета за сигурност (СС) на ООН относно ядрената програма на Иран,
- като взе предвид заключенията на председателството на Европейския съвет от 16 и 17 декември 2004 г., и по-специално частите, озаглавени „Международен ред, основан на ефективна многостранност“ и „Работа с партньорите“,
- като взе предвид своите резолюции относно изменението в климата и по-специално тези от 16 ноември 2005 г. ⁽⁵⁾, 26 октомври 2006 г. ⁽⁶⁾ и 14 февруари 2007 г. ⁽⁷⁾,
- като взе предвид член 103, параграф 4 от своя правилник,

⁽¹⁾ ОВ С 298 Е, 8.12.2006 г., стр. 226.

⁽²⁾ ОВ С 298 Е, 8.12.2006 г., стр. 235.

⁽³⁾ ОВ С 74 Е, 20.3.2008 г., стр. 670.

⁽⁴⁾ Приети текстове, P6_TA(2008)0192.

⁽⁵⁾ ОВ С 280 Е, 18.11.2006 г., стр. 120.

⁽⁶⁾ ОВ С 313 Е, 20.12.2006 г., стр. 439.

⁽⁷⁾ ОВ С 287 Е, 29.11.2007 г., стр. 344.